

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1183/24
22.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Мицић из Београда, ул. Крфска бр. 34, против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Јован Мићић, адвокат из Београда, ул. Илије Гарашанина бр. 33/5, и ДД из ..., чији је пуномоћник Томислав Дикосавић, адвокат из Новог Сада, Булевар краља Петра Првог бр. 7, ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о жалбама тужиле и тужених ББ, ВВ и ГГ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П бр. 5127/18 од 09.12.2022. године, исправљене решењем истог суда П 5127/18 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 22.5.2024.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П бр. 5127/18 од 09.12.2022. године, исправљена решењем истог суда П 5127/18 од 06.12.2023. године, у ставу првом, другом и четвртом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле и тужених ББ, ВВ и ГГ, па се потврђује решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду П бр. 5127/18 од 09.12.2022. године, исправљене решењем истог суда П 5127/18 од 06.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле и тужених ББ, ВВ и ГГ, за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је завештање ЂЂ из ..., сачињено дана 13.7.2015. године, проглашено пред Јавним бележником ... из Београда у предмету УПП 233-2017, дана 02.08.2017. године ништаво и да не производи правно дејство, што би тужени ББ, ВВ, ГГ и ДД, били дужни да признају и трпе. Ставом

другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражено да се завештање ЋЋ из ..., сачињено дана 13.07.2015. године, проглашено пред јавним бележником ... из Београда у предмету УПП 233-2017, дана 02.08.2017. године, поништи, што би тужени ББ, ВВ, ГГ и ДД, били дужни да признају и трпе. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженима ББ, ВВ, ГГ, као солидарним повериоцима, накнади трошкове парничног поступка у износу од 278.250,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженој ДД накнади трошкове парничног поступка у износу од 153.750,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужених да се наложи тужилци да обезбеди парничне трошкове.

Против наведене пресуде, благовремене жалбе поднели су тужилца, побијајући је ставовима првом, другом, трећем и четвртим изреке, како произилази из навода жалбе, и то из свих законом прописаних разлога, и тужени ББ, ВВ и ГГ, побијајући је у делу одлуке о трошковима из става трећег изреке, без навођења законских разлога.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у границама законских овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 са свим изменама и допунама) овај суд је нашао да жалбе тужилца и тужених ББ, ВВ и ГГ нису основане.

У поступку доношења ожалбене пресуде пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, ни друге повреде поступка које би биле од битног утицаја на правилност или законитост побијане пресуде.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилца једна од законских наследника сада покојне ЋЋ, бивше из ..., док су тужени њени завештајни наследници. Током поступка расправљања заоставштине иза смрти пок. ЋЋ, рођене ..., која је преминула дана 17.5.2017. године, пред јавним бележником ... бр. УОП 507-2017 утврђено је да пок. ЋЋ није закључила уговор о доживотном издржавању, те да је од законских наследника позваних на наслеђе оставила ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, АА, ИИ и ЈЈ. Такође је утврђено да је оставилца сачинила завештање у форми својеручног завештања дана 13.07.2015. године, које је проглашено дана 02.08.2017. године, пред јавним бележником ..., на које је стављена потврда о проглашењу тестаментa број УОП 507-2017 од 02.08.2017. године. Завештање које је проглашено пред јавним бележником следеће је садржине: "За извршиоца тестаментa одређујем ББ, уместо њене мајке ... Имовина покретна и непокретна припашће породици ББ, супругу ВВ и сину ГГ. Значи после моје смрти шта остане од имовине и новца све наслеђује именована. Ако се одлучи ББ да прода нешто од намештаја нека уплати у Звечанску за децу без родитеља, све што прода иде у Звечанску новац. Од имовине сада поседујем : 1. стан у ..., .., и то 5/6 власништва, 2. кућа у ... .. и то 1/1, 3. покућство у ... и на ..., 4. захтев за реституцију плаца у ... и пољопривредног земљишта у ... Ако то нешто буде остварено то остављам ДД рођеној ... (ћерка мог брата од стрица ...). ББ није упозната са садржајем тестаментa, једино смо се договориле да ако се ја разболим и буде ми потребан новац за негу и лечење, она ће са мојом кумом у ... (...) продати кућу у ту сврху." На крају текста

штампаним словима назначено је име ЋЋ испод којег се налази потпис, такође су назначена и имена КК и ЛЛ, испод којих се налазе потписи означених лица. Након тога наставља се текст следеће садржине: “Образложење: ни ближи ни даљи рођаци нису ме ничим задужили тако је ово сасвим у реду, пошто сам, нарочито у задње време скоро увек могла рачунати на породицу ЉЉ и њеног супруга ММ, а то су родитељи породице ... И на ББ породицу сам се увек могла ослонити кад искрсну проблеми.” Након проглашења завештања решењем јавног бележника ... од 29.11.2017. године које је постало правноснажно 03.01.2018. године, прекинут је поступак расправљања заоставштине иза пок. ЋЋ, а законски наследници оставиле ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, АА, ИИ и ЈЈ упућени су да као тужиоци покрену парнични поступак против наследних учесника - завештајних наследника ради утврђења ништавости завештања, сачињеног у форми својеручног завештања дана 13.07.2015. године, проглашеног на записнику пред јавним бележником дана 02.08.2017. године. Тужила је поднела кривичну пријаву против ББ, ВВ и ГГ због кривичног дела фалификовање исправе из чл. 355 ст.2 у вези става 1 Кривичног законика и кривичног дела превара из члана 208 КЗ, а која је одбачена јер не постоје основи сумње да су пријављени извршили наведено, нити било које друго кривично дело за које се гони по службеној дужности. Из налаза судских вештака графолога и трасолога произилази да је спорно завештање својеручно написала и потписала сада покојна ЋЋ, те да ово завештање у целини представља оригинално завештање, као и да је за писање истог коришћено налив - перо (пенкало) напуњено плавим мастилом, при чему се са потпуном сигурношћу не може искључити ни рапидограф.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби чл. 79, 83 и 84 Закона о наслеђивању, одбио тужбени захтев тужиле за утврђене ништавости спорног завештања, налазећи да је сада пок. ЋЋ у тренутку сачињавања завештања била пунолетно и потпуно пословно способно лице, да је имала завештајну способност, те да је спорно завештање сачињено у складу са одредбама чл. 84 ЗОН, у форми коју закон прописује за својеручно завештање, исто је написала и својеручно потписала пок. ЋЋ, и оно у целини представља оригинално завештање, те нису испуњени услови за ништавост завештања прописани одредбом чл. 156 и 157 Закона о наслеђивању. Такође, спорно завештање по својој садржини није противно принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима, те не постоје ни разлози предвиђени одредбом чл. 155 Закона о наслеђивању, који би завештање чинили ништавим. Одлучујући о евентуалном тужбеном захтеву, којим је тражено да се поништи спорно завештање, првостепени суд је такође оценио да је исти неоснован, имајући у виду да је у конкретном случају у потпуности испуњена законом прописана форма за сачињавање својеручног завештања, а с обзиром да је исто потписано и од стране два сведока, у конкретном случају би била испуњена и законом прописана форма писменог завештања пред сведоцима из чл. 85 Закона о наслеђивању, док с друге тужила није пружила доказе на околност да је завештање сачињено под утицајем принуде, претње или преваре или у заблуди о чињеницама које би завештаоца побудиле да сачини завештање, нити да завешталац, сада пок. ЋЋ није имала завештајну способност.

По налажењу овог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право када је донео побијану

одлуку, а разлоге које је дао за своју одлуку, у свему као правилне прихвата и овај суд.

Неосновани су наводи жалбе тужиље да је првостепени суд без јасних и оправданих разлога одбио предлог тужиље за извођење доказа вештачењем од стране другог вештака графолошке струке. Ово из разлога јер је првостепени суд налаз и мишљење судских вештака графолога Љубана Лончаревића и судског вештака трасолога Мирослава Бусарчевића прихватио у целости, налазећи да су на задатак суда, као и примедбе тужиље одговорили аргументовано, објективно и у свему у складу са правилима своје струке. И по налажењу овог суда, судски вештаци су дали одговор на све примедбе које је тужиља на њихове налазе и мишљење изнела, па су тако неосновани наводи жалбе тужиље да је остало нејасно на основу чега су вештаци утврдили да је на спорном завештању потпис пок. ЋЋ, када приликом утврђивања нису користили неспорне потписе, већ спорне параф потписе од пре 10 година. Ово стога, што су вештаци у својим изјашњењима детаљно објаснили зашто неспорни потписи пок. ЋЋ, који су служили за упоређивање са спорним потписом на завештању, не представљају параф, већ скраћени потпис, као и да су управо из разлога што је на спорном завештању коришћен скраћени потпис за анализу његове аутентичности вршено упоређивање са такође неспорним скраћеним потписима оставиле, за разлику од потписа са личне карте који је потпис са пуним именом и презименом. У том смислу, како је током поступка утврђено да је спорно завештање са исправком матичног броја тужене и образложењем својеручно написала и потписала сада пок. ЋЋ и да оно у целини представља оригинално завештање, сачињено у складу са одредбама чл. 84 ЗОН, у форми коју закон прописује за својеручно завештање, то нису испуњени услови за ништавост завештања прописани одредбом чл. 156 и 157 Закона о наслеђивању.

Неосновано се жалбеним наводима тужиље истиче да је суд био дужан да испита да ли је оставила сачинила оба примерка завештања, с обзиром да су проглашени примерак и непроглашени примерак завештања тужени доставили у оставинском поступку. Ово стога, што је правилно првостепени суд нашао да околност да ли су приликом сачињавања завештања састављена два примерка завештања готово идентичне садржине није од утицаја, јер је предмет овог поступка завештање од 13.07.2015.године, које је оставила својеручно написала и потписала и које је проглашено на записнику пред јавним бележником 02.08.2017. године, а чији се оригинал налази у списима предмета, при чему је првостепени суд имао у виду у околност да се из приложене копије другог завештања не може закључити да постоје разлике између ових писмена у погледу последње изјаве воље завештаоца, сада пок. ЋЋ.

Правилна је и одлука првостепеног суда о трошковима поступка, с обзиром да је наведена одлука донета правилном применом одредбе из члана 153 и 154 ЗПП, које трошкове чине потребни издаци тужених за вођење ове парнице, а који су одмерени према важећој адвокатској и таксној тарифи, због чега су неосновани жалбени наводи тужене којима се побија одлука у том делу.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом и другом изреке, применом одредбе члана 390 ЗПП.

Одлука као у ставу трећем изреке, донета је применом одредбе члана 165 ЗПП-а, па је одбијен захтев тужиље и тужених ББ, ВВ и ГГ, за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да парничне странке нису успеле у жалбеном поступку.

**Председник већа - судија
Зорица Ђаковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић